

JELEK, CSODÁK, GYÓGYULÁSOK I.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. június 26.

Nagyon sok csodát látunk nap, mint nap, reménykedünk abban, hogy minél többen megtanulják annak a mikéntjét, hogy miképpen is működik Isten. A Bibliában három könyvben is rögzítve van egy bizonyos gyógyulás.

Egy gutaütött ember *gyógyulásának* a történetét fogjuk nézni, három evangélium szerint. Hiszem, hogy ahogy ma ezt tanulmányozzuk, megtanulunk valamit, mert az *Írásokban* ott van *Isten ereje*.

Máté 9/1 És hajóra szállva átkelt, és ment a maga városába.

2. És ímé, hoznak vala hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. És látva Jézus azoknak hitét, monda a gutaütöttnek: Bízál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.

3. És ímé, némelyek az írástudók közül mondának magukban: Káromlást szól.

4. És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben?

5. Mert mi könnyebb, ezt mondani-é: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy ezt mondani: Kelj föl és járj?

6. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani, ekkor monda a gutaütöttnek: Kelj föl, vedd a te ágycat, és eredj haza.

7. És az felkelvén, haza ment.

8. A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.

A gutaütött, egy *bénult* beteget jelent. Ami itt rögzítve van, az *valóban* megtörtént. Jézus, a *gyógyító*, ma is itt van közöttünk a házban.

Márk 2/1-2 Napok múlva pedig ismét beméne Kapernaumba, és meghallák, hogy otthon van.

2. És azonnal sokan összegyülekezének, annyira, hogy még az ajtó elébe sem fértek; és hirdeté nekik az Igét.

Szívünkön van nagyon az *Igén* való elmélkedés. El fogom magyarázni ennek a mikéntjét, és ezután képes leszel arra, hogy odahaza ezt te is *gyakorold*. Bizony belül *telve* kell, hogy legyünk ezekkel az Igékkal, úgy, hogy azok *élő* formában *erőt* vegyenek, amikor a hazug tünetek kopogtatnak a testünkön.

Péter figyelmeztet arra, hogy ne vegyük megrázkódtatásnak, vagy meghökkentő dolognak, ha ilyen *tüzes próbákon* kell átmennünk. Egyszer Kenneth Hagint megkérdezte valaki, hogy vajon Isten próbál meg minket? Ne aggódj e felől, mondta neki, mert megvannak ezek a próbák, és ez az ördög. Az *ördögnek* tüzes próbái ezek.

De *egyetlen* egy *igevers meggyógyít* téged. Írd ki magadnak az Igét, *szemed* előtt legyen, és *gondolkodj* felette és *mondd* ki, hordozd a szívedben, és ha kell, akár írd le százszor is naponta azt az egy igeverset. Ahol jó kezdeni, az...

Péter I. 2/24 Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Ha meggyógyultam, akkor *gyógyult* vagyok. Azonnal *hatalmat* kell venni minden felett, ami megpróbál a testeden uralmat venni. – Nem, ördög, ezt nem teheted, *Jézus nevében* megdorgállak. *Kitakarodsz* a testemből!

Akkor van meg ez a *bátorságod*, ha az *Ige* ott van a *szívedben*. Ha pedig nincs, akkor bemész a belvárosba, és ott félelem akaszodik rád. Tehát, amíg nincs meg ez a *bátorságod*, az addig tart, amíg az *Ige* nincs meg a *szívedben*, és ha a *szívedbe beépítet* ezt az *igei hatalmat*, meg lesz a *bátorságod*.

Amikor különböző tragikus események történnek körülöttünk, akkor az első dolog, ami kijön a szádon, az lesz meg neked!

Volt egy ember, aki autóbalesetben megsérült, nagyon súlyos volt ez a baleset, a család minden tagja kirepült az autóból, mindenki vérzett, szervek voltak szanaszét. Neki nem volt komolyabb sérülése, de azt mondta, hogy ebbe *belehalok*. És mi történt? Minden családtag *túlélte*, ő pedig két nap múlva meghalt.

Beszéltünk a *nyelv* hatalmáról. A gyógyító nyelv, az *életnek fája* az életünkben. És a nyelvnek ellentmondásossága, az Isten *Igéjével való ellentmondása* megsebesíti és *összezúzza a szellemet*, az emberi szellemet. Bármi, ami ellentmond az Igének.

Tehát üdvözültünk és meggyógyultunk *kétezer évvel* ezelőtt, a *gyógyulás* már *rendelkezésünkre* áll, mindezt már elvégezte értünk Isten. Egyszerűen csak hit által el kell *fogadnunk*. És amikor a hitünk találkozik a Szent *Szellem erejével*, az akkora robbanást képes hozni, mint mikor két vegyszert összevegyítünk, és abból egy robbanás keletkezik.

Ésaiás könyvében mondja, hogy Ő teremti meg az ajkaink gyümölcsét, és amikor az ember a legrosszabbul érzi magát, a legrosszabbul néz ki, ami akkor *kijön a szánkából*, az lesz a *gyümölcs*, amivel élhetünk később.

Én *meggyógyultam*, és a testem *megújult*! Ha az ember elér egy bizonyos kort, akkor nem konkrét gyógyulásra van szüksége, hanem arra, hogy a *szervei megújuljanak*, ilyenkor ki kell jelenteni, hogy *Isten megújítja* a testemet.

Mert a Szent Szellem, aki Jézust feltámasztotta a halálból, *megeleveníti az én halandó testemet*. Élővé teszi, *megeleveníti*, megújítja. A testünk minden sejtje lecserélődik, megújul hétévente, az orvosok állítják ezt.

Mi az, ami végzi ezt a *megújító* munkát? A *szellemünk ereje*, ezért a szellemünket *nem szabad megsebezni*, megsérteni és összezúzni az Isten Igéjével ellentmondó szavakkal. Mert hitben járunk és nem látásban. Ahogy az ember magát erre *kiképezi*, úgy alakulnak egyre jobban és jobban a dolgok az életünkben.

Bizony lesznek próbák. Isten odaajándékozta azt a gyönyörű földet Izraelnek, micsoda ajándék, és mennyire örültek neki. Igen ám, de óriások vannak azon a földön, mondták, miután kikémelelték.

Azt hitték, hogy maga a mennyország száll le arra a földre. Igen lehet azzá tenni az életünket, hogy a *menny* legyen már itt a földön, de a nyelvünk *szavaival*.

A tolvaj nem egyébért jön, min hogy öljön, lopjon és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek – mondja az Úr Jézus. (Ján. 10,10) Angyalok léteznek, akik vigyáznak az útjainkra, de csak azt tudják végrehajtani, amely Ige kijön a szánkron.

Amikor az ördög tört vet nekünk, és csapdába akar csalni minket, akkor *csakis az Igét* szabad megvallani. Ha sokat utazik valaki, akkor pl. a *91-es Zsoltárnak* rendszeresen a szájában kell, hogy legyen. Utána pedig a *Szent Szellem vezetését* kell követni.

Mondhatja valaki, hogy én minden nap megvallom a 91-es Zsoltárt, mégis kiraboltak. Nem követték a Szellemet, nem abba az irányba mentél, mert a Szellem és az Ige egyeznek. Amikor az ember *olvassa* az Igét, *elmélkedik* az Igén, *megvallja* az Igét, utána követni kell a Szellemet, mert az *Ige* és a *Szellem egyeznek* minden percben.

Ha a Szellem mondja, hogy fordulj jobbra, vagy balra, akkor ne fordulj az ellenkező irányba. Igen, de abba az irányba tovább tart, és úgysem történt semmi. Akkor az nem időpocsékolás volt, mert azt akarjuk az útjainkon, hogy ne történjen semmi.

Ma meg fogjuk vizsgálni, mi az, ami képes *meggyilkolni a hitünket*? A gyülekezetekben tanítások vannak erről. A 2-es versben olvastuk, hogy Jézus a hallgatóknak hirdette az Igét. Azért, mert a *hit* az, ami *legyőzte* a világot, és a hit képes *elfogadni* egyedül Istennek valamennyi *áldását*.

Ez a fajta hit, nem bárminek a hallásából jön, hanem Isten felkent *Igéjének a hallásából* származik. És megnézzük most a folytatást...

Márk 2/3 És jövének hozzá egy gutaütöttet hozva, akit négyen emelnek vala.

4. És mivel a sokaság miatt nem férközhettek azzal hozzá, megbontották ama háznak fedelét, ahol Ő vala, és rést törvén, leeresztették a nyoszolyát, amelyben a gutaütött feküdt.

5. Jézus pedig azoknak hitét látván, monda a gutaütöttnek: Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid.

6. Voltak pedig ott némely írástudók, akik ott ülnek vala, szívükben így gondolkodván:

Mivel a négy segítő nem talált más utat, lebontotta a tetőt és az írástudók, akik ezt látták, elkezdtek *okoskodni* a szívükben. Ugye, ha okoskodnánk, nem jutnánk ilyen megoldásra, hogy bontsuk le a tetőt?

Jézus nem a logikai menetüket, vagy az érvelésüket figyelte, hanem a *hitüket* tekintette. A hitük hozta ezt a *cselekedetet*, hogy megbontották a tetőaljzatot.

7. Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten?

8. És Jézus azonnal észrevette az Ő szellemével, hogy azok magukban így okoskodnak, és monda nékik: Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben?

9. Mi könnyebb, azt mondanom-é a gutaütöttnek: Megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj?

10. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani, monda a gutaütöttnek:

11. Mondom néked, kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza

12. Az pedig azonnal fölkel, és felvén nyoszolyáját, kiment mindenkinek láttára; úgyhogy mindenki elálmélkodott, és dicsőítette az Istent, ezt mondván: Sohasem láttunk ilyet!

Egy *csoda* történt, ugyanis *azonnal felkelt* a gutaütött, egy hordágyon hozták és hordágy nélkül távozott. Arról semmit nem ír az Írás, hogy milyen nagy dicsőséget szerzett Istennek, hogy hosszú ideig volt beteg. Azt írja az Írás, hogy *dicsőítette* Istent, amikor meggyógyult. Hallelúja!

És azt mondták, hogy sohasem láttunk ilyet. Isten ezen a nyáron is fog tenni sok olyan csodát, amit soha idáig nem láttunk.

Lukács 5/17 És lőn egy napon, hogy tanít vala: és ott ültek a farizeusok és a törvénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak ereje volt Ővele, hogy gyógyítson.

Olvassuk, hogy az *erő* jelen volt, hogy meggyógyítsa őket. A másik két beszámolóból láthattuk, hogy telve volt a ház, a teológia doktoraival, elmélettudósokkal. Tanult emberek voltak, az akkori idők szellemi vezetőinek kellett volna, hogy legyenek. Minden faluból jöttek, zsúfolásig telve volt a helyiség velük.

Az Úrnak *ereje* jelen volt arra, hogy meggyógyítsa mindannyiukat. Jézus prédikált és *tanított*, a felkent Igét tanította, és nem írja, hogy a Szent Szellemet nagyon fel kellett volna, hogy gerjessze, mert azt írja, hogy a Szent Szellem ereje jelen volt. Mit jelent ez? Azt, hogy valóban jelen volt.

Itt is jelen van, most is. Ha itt megállnánk ennél a sornál, akkor nem tudnánk meg azt, hogy bárki is meggyógyult volna, eddig a verssorig senki nem gyógyult meg, pedig az Úr ereje jelen volt, és ez az, amit sokan nem értenek.

Sokan énekelnek az Úrnak, hogy Uram, most küldd az erődöt. Természetesen tudjuk, hogy mi a saját erőnkől nem tudnánk meggyógyulni, mert *nincs ilyen erőnk*. Tévesen gondolták az emberek, hogy Isten ereje csak akkor van ott jelen, ha azt érzékelik is.

Ha az ember lát *erő-megnyilvánulást*, akkor a jelenlévő erőnek a megnyilatkozását látja. Az erő *jelen* volt mindvégig, bár eddig a pillanatig senki nem gyógyult ott meg. És az ott jelenlévők közül, senkiről nem írja az Írás, hogy meggyógyult volna pl. az elméjében, mert azért jöttek, hogy *csűrjék-csavarják* Jézus tanait.

Úgy vallották, hogy ők a *vallásnak* a szakértői. Jegyzeteket készítettek Jézus szavairól. Közben valószínűleg az járt az fejükben, hogy ez nem is így van. Jézust pedig nem zavarta, ő tovább prédikált, azok pedig írták a jegyzeteiket.

Az egész tömegben nem volt senkinek egy fikarcnyi elképzelése sem arról, hogy ott volt Isten *kegyelme* arra, hogy *meggyógyítsa* őket. Kiket? A *kritizáló szellemmel* ott hallgató, hibát kereső törvénytudókat, akik mindenre csak nemet mondtak.

Ugye a kritizálóknak is szükségük van gyógyulásra? Ha az ember ilyen kritikai szemmel bír, akkor van nem egy-két baja is. Mindannyian meggyógyulhattak volna, az *erő jelen* volt. Hányan hiszitek azt, hogy bármelyikük testében *képes* lett volna ez az erő *megnyilvánulni*?

Képes lett volna arra, hogy az elméjüket, a gondolatukat *megváltoztassa*, a testüket *kijavítsa*. Jobban jártak volna, ha ez megtörténik, mint, hogy helyette csak kritizáltak és hibákat kerestek. *Kötözködni* jöttek, és ők döntöttek, hogy így teszik.

Szeretném itt megjegyezni, azért hogy ha *nem történik semmi*, az nem azért van, mert Isten ereje nincs jelen. Mert Isten ereje jelen van, csak *nem nyilvánul meg* közöttük. Mert, amikor az evangélium, Isten ereje *hirdettetik*, akkor Isten *ereje jelen* van arra, hogy a hallgatóság *meggyógyuljon*.

Mi a helyzet akkor, ha ötven ember elutasítja az evangéliumot? Ott volt az erő arra, hogy ők mindannyian újjászülessenek? Bár mindannyian elmentek, és *nem adtak választ* Isten erejére, és senki nem született újjá.

Mondhatjuk ebben a helyzetben, hogy nem Isten akarata volt az, hogy ők üdvözljenek? Nem! Mert Istennek *akarata* volt, hogy ők üdvözljenek és Istennek *ereje* is jelen volt, hogy ez megtörténjen.

Ha valaki *befogadta volna* ezt az erőt, az *megnyilvánult volna* annak az életében. Azt a halott szellemet bennük újjáteremtette volna, és élővé lett volna. A régiék mind elmúltak volna, és újjá lett volna minden. Az *új teremtés* Krisztusban előjöhett volna. Meg kell értenünk, hogy a *gyógyulással* pontosan ez a helyzet. Jelen volt az erő, de senki nem gyógyult meg.

A kezdetek kezdetén, az egyik alkalmon odajött hozzám egy kedves úriember és miután bemutatkozott, elmondta, hogy számos alkalommal részt vett már az alkalmakon, és Isten mindig elvétí, hogy kit is gyógyít meg valójában. Eltéveszti.

Itt ezen az összejöveten is, mivel senki nem gyógyult meg, egyre inkább csak elcsüggedtek, és további hibákat kerestek, kritizáltak. Ezek az emberek valóban *nem kaptak semmit*, és szomorúan mentek el, pedig Isten ereje jelen volt ott, hogy meggyógyuljanak.

Ezért *nagyon fontos*, hogy az *elménket megújítsuk* Isten Igéjével. Jézus jelen van itt? Amikor jön, akkor valahol máshol leteszi az erejét? Jézus *nem megy sehová a gyógyító ereje nélkül*. Az *Ő csodatévő ereje* ma is *itt van!*

Jézus ugyan prédikált, de a hallgatóság nem volt vele *egy hullámhosszon*. Lehet akármilyen jó a prédikátor, ha a hallgatóság *nem fogadja*, akkor nem fog megtörténni az.

Voltak, akik kirekedtek, akik nem jutottak be a házba, mert már elfoglalták a helyeket a hitetlen farizeusok. *Kint rekedtek* azok a hívők, akik *fogadták* volna. Így járt ez a négy barát is, akik hozták a barátjukat, nem jutottak be a házba, mert a ház már zsúfolásig tele volt.

Végül találtak *megoldást*, látták, hogy a tetőn még nincs senki és az, az ötletük támadt, hogy akkor másszunk fel a tetőre, és onnan eresszük őt alá. Bent a házban olyanok hallgatták Jézust, akik *kételkedve*, hitetlenkedve, *kötözködő* szándékkal jöttek csak.

Tehát a *tanulssággal* semmi probléma nincs, hacsak nem *gonosz szándékkal* közeledik az illető. Isten fölé nem lehet helyezni az iskolázottságunkat. Néhányan úgy gondolják, hogy ők Istennél is okosabbak.

18. És ímé, valami férfiak ágyon egy embert hoztak, aki gutaitűtött volt; és igyekeztek azt bevinni és elébe tenni.

Vagyis ez a négy ember, *küldetéssel* jött. Nem mondták azt, hogy barátunk nem tudunk többet tenni, mert elhoztunk, de nem jutunk be. Ugye a hit az *kitartó*, a hit *elszánja* magát, a hit soha *nem adja fel*, amibe csak kerül, kitartóan ott van az ember.

A *hit* nem foglalkozik vele, hogy mit mond róla, vagy mit gondol róla a másik. A nagy átlag azt mondja, hogy itt már úgysem lehet bejutni, szinte lehetetlenség. De a hit nem hajlik erre, hanem *feltekintettek*, mert tudták, hogy Jézus bent van, és ha bejutnak, Jézus *meggyógyítja* a barátjukat.

Kis idő eltelik, és ez az öt ember felkerekedik a tetőre. Látod-e a hitüket? Hányan megtorpantak volna valahol előtte. Sajnálatos, hogy néha milyen apró dolgok miatt *feladják* az emberek. Mondják, hogy eljöttem volna ma is, de egy kicsit fáradtnak éreztem magam. Mintha más senki nem érezné magát néha kicsit fáradtnak.

Ezek itt elszántak voltak, lebontották a tetőt, hullott lefelé, azután megjelent egy kötél, és leengedték az illetőt. Biztos mosolygott is ez az ember, hogy pont Jézus elé engedik le, talán még mondta is, hogy szia Jézus.

És biztos, hogy az Úr arca is felvidult, hogy *találkozott* végre egy kis *hittel*. Mert mondhatta magában Jézus, hogy olyan elegendem van már ezekből a hitetlen farizeusokból, mert így úgysem történik semmi, senki nem fog meggyógyulni. Így jutunk el a következő vershez:

19. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be, felhágtek a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották őt alá ágyastól Jézus elé a középre.

Pont Jézus elé engedték le.

20. És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid.

Jézus látta az ő hitüket. Miként lehet látni a hitet? Ugye az ember nem próbálkozik ilyennel, meg el sem megy ilyen helyre, ha nem hiszi a szívében, hogy ott valami történik is. A háztetőt meg végképp nem bontja meg, hacsak nincs olyan *elszánt csapat*, mint ennek a bénult embernek volt, hogy a négy barátja lebontotta a háztetőt.

Látjátok Jézus a *hitről* tett említést. Az emberek meg leginkább arról beszélnek, ha ez Isten akarata. Jézus nem így referált. Az emberek sokszor *ellentmondásban* vannak a szavaikkal, Jézus szavaival. Megint mások meg az erőt hangsúlyozzák, hogy ha csak leszállna Isten ereje és az a dicsőség. Jézus nem erre tette a *hangsúlyt*.

Jézus az emberek *hitére* tette a hangsúlyt, hiszen az *erő* már jelen volt, és mégsem gyógyult meg addig senki. Ugye érted, hogy az *erőre* szükség van, hogy ez megtörténjen, de a *hitre* is szükség van, hogy azt az *erőt odavonzza*.

Mint ahogy a vegyészeten tanulsz, hogy ha két megfelelő vegyületet összekelegetsz, mi történik akkor? Erő jön elő. Így van szükség az egyik oldalon a *hitre*, a másik oldalon az *erőre*, amit vegyíteni kell.

Nem elég az, hogy Jézus bent van a házban, nem elég az, hogy az erő jelen van a házban, hogy meggyógyítson. És az sem elég, hogy kaptál valami *vallásos* agymosást arról, hogy miként kellene, hogy legyen. Mert ha te ellentétesen hiszel, mint ahogy Isten Igéje mondta, az a *hit nem lesz gyümölcsöző*.

Jézus ebben az esetben bent volt a házban, gyógyult-e ott meg valaki? Az erő jelen volt a házban, de nem gyógyult meg senki. De amikor a *hit belépett*... Mert ugyanis az ördög egy hazug, azt mondja, hogy olyan nehéz ezt a hitet megszerezned. Ez a legnagyobb hazugság!

Ezek a legények nem jártak bibliaiskolát, nem voltak tanult emberek, nem volt Újszövetségük, hogy azt kiolvashassák. Egyszerűen csak *hallottak* Jézusról, hogy ez a Jézus gyógyít.

A csütörtöki evangélizációs alkalomra jött egy házaspár, a kórházban hallottak arról, hogy van itt gyógyulás. Azt mondták neki a kórházban, hogy ha ide *eljön*, akkor *meggyógyul*. És mit gondoltok mi történt vele? *Teljesen meggyógyult*. Ezt előre fel lehet írni, ha valaki *így jön*, hogy meggyógyul.

Tehát visszatérve a történetre, képzeljétek el azt a helyzetet, hogy leengedik a bénult embert a nyoszolyával Jézus elé, középre. Biztos vagyok benne, hogy Jézus elmosolyodott. Lehet, hogy Jézus elgondolkodott, hogy ez volt a legunalmasabb összejövetel, ahol valaha is prédikáltam. Végre valakit letolnak ide, akinek van hite is. Ezért van a *tudás szava* ajándék, amivel Isten kiszólítja azokat, akik *hittel jöttek*, és tudja, hogy *meggyógyulnak*.

Jézusra rátekinthet az ember, és Jézus azt mondja, hogy fiam, bátorodjál, a te bűneid megbocsáttattak néked. Az ott jelenlévő hallgatóságban mindenkit lefagyasztott ez. Ez jobban sokkolta őket, mint az, hogy előtte látták, hogy lebontják a mennyezetet, bizonyára tele lett a hajuk porral, sártéglákkal, náddal, és most még mit hallanak ráadásul.

Mit gondol magáról ez az ember, hogy ilyet mer mondani, csak Isten képes egyedül a bűnököt megbocsátani. A legények a tetőről is csodálkoztak ezen biztos, mert ugye azért hozták el, hogy meggyógyuljon, és erre Jézus azt mondja, hogy a bűneid megbocsáttattak.

Miért a bűneiről beszél Jézus? Nem látja, hogy bénult? Tudjuk azonban, hogy Jézus minden esetben Szent Szellem *vezérelten szólt*. A következő Igéből megnézzük, hogy mi az, amin itt Jézus munkálkodik?

János I. 3/20 Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel, és mindent tud.

Tudta vajon Jézus, hogy mi az, ami ennek az embernek az elméjében zajlik? Tudta vajon Jézus, hogy mi az, ami szükséges ahhoz, hogy az illető meggyógyuljon? Mert jelenleg ott tartunk, hogy leeresztették Jézus elé középre, ott fekszik Jézus előtt a nyoszolyáján, bénultan, az erő ugyanúgy jelen van, mint eddig, hogy meggyógyuljon, és mégsem gyógyult még meg.

Tehát ebből az következik, hogy Jézus előtt *állni*, az Ő gyógyító erejének teljességében, ez még mindig *nem garantálja* azt, hogy meggyógyulsz. Mint ahogy a bűnökről való meggyőzőség sem elég ahhoz, hogy üdvösségre jussál.

Ha az emberek hallják Jézus megváltó munkáját, és meggyőződnek a bűnös voltukról, és így elmennek haza, soha nem lesz üdvösségük. Semmi nem történik. Mi az, ami hozza a változást, a különbséget? A hit!

A legnagyobb ellenfele a hitünknek, ami aláaknázza a hitünket, az önmagunk *kárhoztatása*. Ha bizodalommal akarsz állni Isten előtt, akkor meg kell szabadulni minden kárhoztatástól.

Ha akarsz *csodát* látni az életedben, akkor szükséged van arra, hogy *hited* is legyen. Ha akarod, hogy a hited munkába lépjen, akkor a *bűntudatodtól* teljesen meg kell *szabadulni*, meg kell szabadulni a *szégyenérzettől*. Ha szívünk vádol is minket, *Isten nagyobb* a mi szívünknel és mindent tud.

Úgy kezdi, hogy „ha” a szívünk vádol is minket. Vagyis *nem Isten vádol* minket, a mi saját szívünk vádol minket, a *lelkiismeret zavar* minket, az *kárhoztat* minket. Az érezteti velünk a bűnös voltunkat, a szégyenérzetünket. És Isten úgyis tud mindent, előtte nem lehet semmit elrejtteni. Nézzük a 21-es verset, hogy feleml minket.

21. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalunk van az Istenhez;

Vagyis, ha eljutunk arra a helyre, hogy a *szívünk nincs leterhelve* a kárhoztat érzettel, a bűnérzettel, a bűntudattal, a szégyenérzettel, akkor lesz bizodalunk Istenhez, akkor képes a *hitünk felemlkedni*.

22. És akármit kérjünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk az Ő parancsolatait, és azokat cselekszük, amik kedvesek Őelőtte.

És *megkapjuk*, amit kérünk. Köszönöm Jézus! *Elfogadtam!* Látjuk tehát most már, hogy miért dolgozik az ördög oly nagyon azon, hogy minket kárhoztatban, bűntudatban, és ítélet

alatt tartson, amikor elvétjük a célokat, amikor nem követjük a Szellemet, a *hústestben* cselekszünk.

Ha ebben a működési módban tud tartani minket az ördög, akkor a bűntudatban tart. Ha a *bűntudatban* képes minket tartani, akkor nincs egyáltalán hitünk, *nincs bizodalmunk*. A bűnt úgy lehetne megfogalmazni, hogy elvettted a célpontot. Amikor a *hústestben* vagy, akkor a *hited akadályoztatva* van.

Egy apró kis megjegyzés: ha sikerül *legyőznöd a hústest* kívánságait, akkor Isten valami *jobbat fog adni* neked, amivel azt *kipótolja* minden egyes esetben!

Hit nélkül ugyanis, mindegy mekkora ereje van Istennek ott jelen, mindegy mi Isten akarata, *nem fogsz tudni elfogadni*, nem fogsz tudni benne járni, nem fogod tudni megtapasztalni, hogy mi az, amit Isten céloz neked, hogy odaadja. Annyi lesz a részünk, hogy lehajtjuk a fejünket, és abban a szégyenérzetben elsompolygunk az áldás nélkül.

Jézus ismerte az embernek az állapotát, és a szükségét, hogy miért jött, és tudja, hogy mi akadályozza. Tudja, hogy mi kell, hogy megtörténjen ehhez, hiszen Isten ereje jelen volt, és Isten akarata, hogy ebből a nyomorult, bénulásos állapotból kijöjjön.

Istennek könnyen ment volna, de nem ez a kérdés. Hanem valami ebben a pillanatban *akadályozza* az embernek hitét. Az a bűntudat fogja őt vissza, amely abból fakad, hogy elvettette Isten tökéletes akarátát azokon a helyeken, ahol szűken volt Isten kegyelmének, ahol kudarcot vallott.

És Jézus tudta pontosan, hogy ahhoz, hogy őt a gyógyulásra, a győzelemre vezesse, ebben a dologban át kell, hogy vezesse. Azt a *kárhoztatást* a szívéből *ki kell vennie*. Ezért Jézus ránéz, és azt mondja neki, hogy a *te bűneid megbocsáttattak* neked. Valószínűleg az ember ezen gondolkodott. Megnézzük a *Bővített fordítás* szerint is...

Márk 2/5 És amikor látta a hitüket, Óáltala való bizodalmukat Istenben, azt mondta a gutaütött embernek: fiam, a bűneid megbocsáttattak neked. Eltétettek az útból. Azaz, a büntetésed el van engedve neked, a bűnösség érzése, a bűntudat eltávozott tőled, igazzá tétettél, és Isten előtt megigazultan állhatsz.

Mindegy tehát, hogy az ember mit tett, lehet, hogy a legnagyobb csirkefogó volt az országban, és láttam ilyeneket meggyógyulni. Nem ezt említette volna Jézus, ha nem ez lett volna az akadályozó erő az emberünk életében.

Leengedik őt Isten szentségének *jelenlétébe* Jézus elé, és ebben a *szentségben*, valószínűleg az ördög azonnal emlékeztette a gutaütöttet, hogy mi az, amit a múltban elkövetett. Egyiket a másik után. És az ember valószínűleg azonnal megkérdezte magában, hogy mit keresek én itt.

Látni azt, hogy van, amikor bejönnek ide az emberek, és azonnal mennek is ki. Felmerül bennük az ördögnek ugyanez a sugallata, hogy mit keresel itt? Istennek ezt a szent jelenlétét, és erejét nem érdemlem meg, mondják az emberek.

Dorogon volt két igen nyomorult ember, akik az utcákon éltek éjjel, nappal, nem fürödtek hónapok óta, nem volt tiszta ruhájuk, és Isten meggyógyította őket. Odaültették őket az első sorba, hogy örvendzhesünk velük együtt.

Nem soká eltűntek onnan, nem érezték ott jól magukat. Nem érezték magukat jól Istennek ebben a szent jelenlétében, de az örök élettel, és gyógyultan távoztak. Vannak olyanok is, akik ki sem szállnak az autóból, csak leparkolnak, és onnan nevetgélnek, és *gúnyolódnak*, miközben mi egyenként az embereket az üdvösségi imával az Úrhoz vezetjük.

Jézus azt mondta néki, hogy a te *bűneid* nem számítatnak be, mert *eltöröltettek*, és te *igazzá* lettél, helyreállítva lettél Isten előtt. Mi történt ezzel a szégyenérzettel, a bűnösségérzettel? Elhagyta az embert, és akkor *felkelt a hite*, és most már hiszi, hogy semmi *nem akadályozza* meg őt abban, hogy *ő elfogadja a gyógyulását*.

Az ördög lehet, hogy még tovább kiáltozott, hogy még most sem vagy elég jó hozzá, mert annyi mindent elrontottál. Mindannyian elrontottuk, mindannyian voltunk szűkén Isten kegyelmének. A különbség ott van, amikor tudjuk, hogy az nekünk *megbocsáttatott*. Tudjuk azt, hogy *igazzá* tettünk, és megtisztítottunk, és tudjuk, hogy a szent vér *szentté tett* minket.

Tudjuk azt, hogy nem mi tettük ezt, hanem *Ő tette* velünk. Tehát nincs okunk arra, hogy *ne fogadnánk el* a gyógyulásunkat. Nincs semmi, ami kizárna minket ebből a körből, hogy meggyógyulhatunk, mert a mi bűneink megbocsáttattak nekünk.

Lukács 5/21 Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, mondván: Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten?

22. Jézus pedig észrevévén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben?

23. Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj?

Jézus a tanakodásukra válaszként egy kérdést tesz fel nekik. Mondjátok meg mi könnyebb, azt mondani, hogy megbocsáttattak neked a te bűneid, vagy kelj fel és járj? Ha őszintén akarunk lenni, akkor azt könnyebb mondani a másinak, hogy megbocsáttattak a te bűneid, mint hogy egy bénultnak azt mondani, hogy kelj fel és járj. De Jézus azt mondja itt nekünk, hogy a kettő között nincs különbség.

Ha az illetőnek a gerincoszlopában a gerincvelő megsérült, vagy elszakadt a gerincoszlopának idegszála, Jézus azt mondja, hogy a kettő között nincs különbség. Szerencsére nem nekünk kell meggyógyítani az illetőt, mert nem csak a bénultat nem tudjuk meggyógyítani, hanem egy fejfájást sem tudunk meggyógyítani.

De *Istennel* minden lehetséges! Mert Isten teremtette a testünket, képes új szerveket a testünkbe helyezni, képes új gerincsigolyákat beépíteni. Sándorfalván történt meg, hogy egy munkásembernek egy munkahelyi baleset során három gerincsigolyája összezúzódott. Három *vadonatúj gerincsigolyát* kapott Istentől. A röntgenfelvétel kimutatta.

A dorogi két ember esetében, az egyiknek pl. egy komoly alkarcson tőrése volt. Tehát az, aki a mennyet és a földet teremtette, *Neki könnyen* megy bármit *meggyógyítani*. Nekünk csak el kell engednünk magunkat, el kell lazulni, meg kell engedni, hogy *Ő elvégezze* a részét. Vagyis el kell állnunk az útból.

Mi elmondjuk a *hit imáját*, és az *Úr felsegíti* őt! És itt látjuk, hogy Jézus *összekapcsolja* a *bűnök* bocsánatát és a betegségből való *gyógyulását*. 24-es verset a Bővített fordítás szerint fogjuk olvasni:

De, hogy megtudhassátok, hogy az ember Fiának meg van a hatalma, ereje és joga a földön, hogy megbocsássa a bűnöket, így szólt a bénult emberhez: Néked mondom, kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és menj haza a te házádba.

Ugyanabban a *megváltó munkában* volt benne a *bűneink* eltörlése és a *gyógyulásunk*. Ugyanaz a Jézus szerezte meg nekünk mindkettőt. Mindkettő lehetetlen lett volna nekünk, magunknak elérni, de nem neki. A *megbocsátásunk* is, és az *üdvösségünk* is *Ő általa* lett elnyerve nekünk.

Miért mondta itt az embernek, hogy a bűneid megbocsáttattak, és azután szolgáltatta a gyógyulást? Azért, mert a *hitét akadályozta* a kárhozzátás. Ha az ördög sikeresen végzi azt a kárhozzátó munkát, hogy meggyőzőn téged, hogy te méltatlan vagy, hogy te nem érdemelsz meg egy ilyen, és ilyen csodát, hogy te nem érdemled meg azt a gyógyulást, hogy neked nincs jogod ehhez, akkor a hited nem lesz ott arra, hogy ezt elfogadja.

Az ördögnek *nincs joga*, nincs hozzáférése, hogy egy megigazult hívőnek a testében, betegséget, *pusztulást munkáljon!* A megigazultnak a testében! Tehát *nem vallhat kudarcot* a hitünk, mert a bűneink megbocsáttattak nekünk.

Most vagy megbocsáttatott nekünk, vagy sem? Vagy tiszták vagyunk, megtisztítottak, vagy sem. Vagy igazzá lettünk téve, vagy sem. Ha meg lettünk igazítva, akkor az ördögnek nincs joga hozzánk, nincs joga az anyagi helyzetünkhöz, nincs joga a testünkhöz, nincs hozzáférése a családunkhoz, a vállalkozásunkhoz.

Nincs hozzáférése, mert te *teljesen igazzá* tétettél, mert megigazulttá tétettél, szentté lettél, méltóvá tétettél, és *elfogadottá lettél* a szeretetben. Nem kiérdemelted azt, mert mindezt a Bárány vére szerezte meg. Ezért képes vagy arra, hogy a bűneid bocsánatát elfogadd. Ha a *bűneid bocsánatát* el tudod fogadni Istentől, akkor a *gyógyulásodat* is el tudod *fogadni*, mert, ahogy Jézus erre tekint, a kettő egy és ugyanaz.

Hogyan fogadod el a megbocsátást? *Úgy, hogy megkéred és elfogadod.* És még mielőtt ez a bűnösség érzet eltávozna tőled, ezt meg kell tenned. Mert mondja a következő Igében:

János I. 1/9 Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minden hamisságtól.

Megbocsásson, és megtisztítson minket minden hamisságtól. Tehát *Ő hű és igaz.* És nem azon múlik, hogy te hogy érzed, hanem te *hiszed*, és akkor azzá leszel. Jézus rákérdez, hogy vajon melyiket könnyebb mondani?

Ezek a vallásos farizeusok melyik nap tartottak *gyógyító napot*? Soha, nem is fognak. Csak azért ültek ott, hogy a többieket *kritizálják*. Nem volt gyógyító nap az életükben. De ez az Úrnak egy *kijelentése* feléd ma.

Ha neked az Úr *megbocsátott*, akkor meg is tud *gyógyítani*. Ha tudod, hogyan fogad el a bűneid bocsánatát, a gyógyulás teljesen ugyanaz. Elfogadod a megbocsátásodat, és elfogadod a gyógyulásodat. Nézzük mi történt?

25. És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevé amin feküdt, és elment haza, dicsőítvén az Istent.

És *Bővített* fordítás szerint is felolvasom a 25-26 igeverseket.

És a férfi azonnal felállt, felegyenesedett azok szeme láttára, felvette, amin feküdt, és hazament az ő házába, elismervén, dicsérvén, és megköszönvén ezt Istennek. És hatalmas csodálkozás fogta el mindnyájukat, el voltak ragadtatva, és elismerték, dicsérték és megköszönték ezt Istennek. Hódolatteljes tisztelet töltötte el őket, és kezdték mondogatni, csodálatos, hihetetlen, hallatlan dolgokat láttunk ma.

Azonnal *felkelt* az illető a lehetetlen helyzetből. Az *igazságot* olvastuk fel most nektek. Tehát az *bizonyítja*, hogy az illetőnek valóban *megbocsáttattak* a bűnei, hogy *felkelt* és járt. Azt mondta Jézus: azért, hogy megtudjátok, azért cselekszem meg. Ez bizonyította, hogy önéki megbocsáttatott.

Isten vajon megváltozott-e napjainkban? Nem. És az egész nyár során látjuk a csodákat, nap, mint nap. Ma is fogjátok látni ezeket. Minden vasárnap láthatjátok. Álljunk fel.

Mi az Úr Jézus Krisztusnak a *követői* vagyunk, és ha befogadod Őt, akkor az történik, hogy kapsz egy ingyen *útlevelet* a mennybe. Ha valaki ma először van, akkor gyakorlatilag egy útlevelet nyomtatnak neki. Hiszen Krisztusnak a *küldöttei* vagyunk itt.

Én is *elveszett* voltam, és *nem tudtam róla*, úgy gondoltam, hogy keresztény vagyok, mert gyülekezetbe jártam, gyülekezethez tartottam, oda bele születtem. Meg is kereszteltek, amikor kis csecsemőkorban elvittek a szüleim, de *nem voltam újjászületve*. Azután újjászülettem, mert megtaláltam a mikéntjét, mert Isten adott valakit az életembe, egy evangélistát, aki elmondta, hogy miként van ez.

Úgy, hogy most együtt elmondhatod velünk ezt az imát. Mert ha a szívünkben hiszünk... És nincsenek jó cselekedetek, amivel ezt kiérdemelhetjük, mert a saját igazságunk olyan, mint a szennyes ruha Isten előtt. Aki magát igaznak tartja a saját cselekedetei alapján Isten előtt, az nem kap gyógyulást Istentől.

Erre mondta az a férfi, hogy Isten elvétí, hogy kiket gyógyít meg, mert nem azokat gyógyította meg, akik magukat olyan igaznak tartották. Hanem a bűnösöket, az elveszetteket, a nyomorultakat gyógyította meg, azokat, akiknek nem volt mit felajánlaniuk Istennek. Nem voltak olyan cselekedeteik, amelyekkel kérkedhettek volna, hogy ezért cserébe majd Isten meggyógyítja őket. Ezek kapják meg.

Most, hogy *bejössz* Isten királyságába, a bűneid *eltörlését* kapod. Amikor *újjászületsz*, az azt jelenti más szóval, hogy a *múltad eltörlődik*. A bűneink bocsánata attól a pillanattól indul,

hogy *keresztény lettél*. Addig ugyanis csak egy ördög vagy, és amikor a szellemed újjáteremtődik, akkor az addig elkülönült szellemedet Isten újjáteremti, és az *Ő örök életét* helyezi a szellemedbe.

Amikor részeg emberek jönnek, imádkozunk velük, akkor szeretem a kezemet a vállukra tenni. Van, hogy kétszer kell végigmenni az imádsággal velük, mire végre a remegés elhagyja őket. Amikor másodszor lassan elmondjuk az imádságot, akkor volt képes az örök élet *behatolni a szellemükbe*, és bemegy oda az a békesség, és megváltoznak.

Többé már nem érezni azt a belső remegést, ami tele van félelemmel, hanem a békesség és az örök élet van helyette. Azonnal ott van. És nem vallotta meg a bűneit, pedig a bűn természete volt benne. A *természete* volt a rossz oldalról.

Vagyis a természetének kell megváltoznia, és *újja* kell, hogy teremtsen őt Isten! A *vallásosság nem képes erre!* Csak *Jézus képes megtenni ezt!* Saját *szabad akaratodból* kell megtenned, hogy *megkéred Jézust*, és akkor tudja ezt megtenni, és *befogadod Őt*.

Azokat is kérjük, akik az internet világában, a tv képernyőn néznek, őket is kérjük, vegyenek részt ebben a megvallásban, mert ha elmondják ezt az imát, meg is *gyógyulhatnak*, *örök életet* kapnak a szívükbe. A szerető *Jézus hív* minket! Mondjuk el az imát:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus te vagy az én Uram, Jézus te vagy az én Megváltóm, Jézus te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülöttem Krisztusban. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől, örökkön, örökké. Köszönöm Úr Jézus. Amen!

Van-e valami, ami túl nehéz lenne Istennek? Megbocsáttatott-e neked? Megtisztított-e benneteket? Most tehát a *Jézus nevében hatalmat veszünk* minden egyes jelenlévő élet felett, megkérünk Atyám, tisztítsd meg őket minden hamisságtól, minden rossz cselekedettől, amit elvettetek, bocsáss meg nekik Atyám a Jézus nevében. Ámen. Egész országok felett elimádkozom ezt. Muszlin országok felett, és *változás jön* az életükbe nagyon nagy gyorsasággal. Mert Isten megbocsátja, talán nem is tudad. Istentől bármit *elfogadhattok*, nem tart vissza semmit tőlünk. Egy szentség van jelen, Isten szentsége.

Azt tanácsolom neked, hogy a *hústestedet* ragadd meg, és ne engedd szabadon, mert *akadályozza a hitedet*. Ha valamit feladsz Isten kedvéért, amit a hústest oly nagyon szeret, akkor Isten azt azonnal *pótolni* fogja valami *dicsőséggel*, és *előrébb* haladsz. A Galata levélben mondja, hogy a hústest a szellem *ellen tusakodik*, a szellem, pedig a test ellen. Az idő, amit most élünk, az az *Igének* és a *Szent Szellem szentségének* az ideje. Istentől hatalmas csodákat vágyunk látni és ezek már történnek. Daganatok tűnnek el az alkalmakon. Nem mindenki mondja el a mikrofon előtt, de az alkalom végén odajönnek, és *hatalmas csodákat* mondanak el. Tehát *megbocsáttatott* nekünk, mindenkinek, ezért a kárhoztatás nem lenne szabad, hogy bárkit alányomjon, és gyötörjön. Dicsőség Istennek! Ámen!

A más bibliafordításokat a bal szélén függőleges vonallal jelöljük.